

sygnatura akt III K 1162/14

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 29 kwietnia 2015 r

Sąd Rejonowy w Wałbrzychu, III Wydział Karny, w składzie:

Przewodniczący: SSR. Fryderyk Kwiatek

Protokolant: Anna Mendelska

przy udziale Anny Konarskiej Prokuratura Prokuratury Rejonowej w Wałbrzychu

po rozpoznaniu w dniu 29 kwietnia 2015 r

sprawy przeciwko R. W.

synowi B. i J. z domu P.

urodzonemu (...) w W.

oskarżonemu o to, że:

w dniu 28 sierpnia 2014 r w B. , woj. (...), wbrew przepisom ustawy posiadał znaczną ilość środka odurzającego w postaci 200,68 gramów ziela konopi oraz substancję psychotropową w postaci 26,18 gramów soli amfetaminy,

tj. o czyn z art. 62 ust. 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii

I. oskarżonego R. W. uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu opisanego w części wstępnej wyroku, tj. występku z art. 62 ust. 2 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii, i za to na podstawie art. 62 ust. 2 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii wymierza mu karę 2(dwóch) lat pozbawienia wolności;

II. na podstawie art. 69 § 1 k.k. w zw. z art. 70 § 1 pkt 1 k.k. wykonanie wobec oskarżonego kary pozbawienia wolności orzeczonej w pkt I części dyspozytywnej wyroku warunkowo zawiesza na okres 5(pięciu) lat próby;

III. na podstawie art. 63 § 1 kk okres tymczasowego aresztowania od dnia 28.08.2014 r do dnia 04.12.2014 r zalicza na poczet kary pozbawienia wolności orzeczonej w pkt I części dyspozytywnej wyroku, przyjmując że jeden dzień tymczasowego aresztowania odpowiada jednemu dniowi kary pozbawienia wolności,

IV. na podstawie art. 70 ust 2 Ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii orzeka przepadek na rzecz Skarbu Państwa poprzez zniszczenie:

- woreczka foliowego z zawartością zielonego suszu roślinnego o wadze 100,39 grama netto zapakowanego do koperty bezpiecznej nr (...),

- woreczka foliowego z zawartością zielonego suszu roślinnego o wadze 100,29 grama netto, po użyciu testera o wadze netto 100,28 grama, zapakowanego do koperty bezpiecznej nr (...),

- woreczka foliowego z zawartością białego proszku amfetaminy o wadze 2,43 grama netto, zapakowanego do koperty bezpiecznej nr (...),

- woreczka foliowego z zawartością białego proszku amfetaminy o wadze 2,37 grama netto, po użyciu testera o wadze netto 2,32 grama, zapakowanego do koperty bezpiecznej nr (...),

- woreczka foliowego z zawartością białego proszku amfetaminy o wadze 2,41 grama netto, zapakowanego do koperty bezpiecznej nr (...),

- woreczka foliowego z zawartością białego proszku amfetaminy o wadze 2,27 grama netto, zapakowanego do koperty bezpiecznej nr (...),

wpisanych do wykazu dowodów rzeczowych pod nr DRZ od (...); a nadto:

- woreczka foliowego z zawartością białego proszku amfetaminy o wadze 2,44 grama netto, zapakowanego do koperty bezpiecznej nr (...),

- woreczka foliowego z zawartością białego proszku amfetaminy o wadze 2,38 grama netto, zapakowanego do koperty bezpiecznej nr (...),

- woreczka foliowego z zawartością białego proszku amfetaminy o wadze 2,33 grama netto, zapakowanego do koperty bezpiecznej nr (...),

- woreczka foliowego z zawartością białego proszku amfetaminy o wadze 2,40 grama netto, zapakowanego do koperty bezpiecznej nr (...),

- woreczka foliowego z zawartością białego proszku amfetaminy o wadze 2,34 grama netto, zapakowanego do koperty bezpiecznej nr (...),

- woreczka foliowego z zawartością białego proszku amfetaminy o wadze 2,39 grama netto, zapakowanego do koperty bezpiecznej nr (...),

- woreczka foliowego z zawartością białego proszku amfetaminy o wadze 2,42 grama netto, zapakowanego do koperty bezpiecznej nr (...),

wpisanych do wykazu dowodów rzeczowych pod nr DRZ od (...);

V. na podstawie art. 44§ 2 kk orzeka przepadek na rzecz Skarbu Państwa poprzez

zniszczenie wagi elektronicznej z tworzywa koloru czarno – srebrnego marki

(...), woreczka foliowego strunowego z zawartości 45 sztuk

Woreczków foliowych strunowych i marki o pojemności 30 ml w postaci

Kubeczka z przezroczystego tworzywa, wpisane do wykazu dowodów

rzeczowych pod nr DRZ od (...) do (...)

VI. na podstawie art. 70 ust 4 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii orzeka od

oskarżonego na rzecz (...) w P.

nawiązkę w kwocie 670 (sześćset siedemdziesiąt) złotych na cele zapobiegania i

zwalczania narkomanii,

VII. zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa wydatki powstałe od chwili

wszczęcia postępowania w kwocie 2096, 34 zł (dwa tysiące dziewięćdziesiąt

sześć złotych i trzydzieści cztery grosze) i nie wymierza mu opłaty.

Sygn. akt III K 1162/14

UZASADNIENIE

Po przeprowadzeniu rozprawy głównej Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 28 sierpnia 2014 roku funkcjonariusze Policji zatrzymali oskarżonego R. W.. W plecaku niesionym przez oskarżonego, pod kamizelką odblaskową, Policjanci znaleźli dwa worku foliowe wypełnione suszem roślinnym. Oskarżony zapewniał, że plecak i zawartość obu worków nie należy do niego. Policjanci nie dali temu wiary i – podejrzewając, że oskarżony posiada marihuanę – zatrzymali go, a sam susz przekazali do badania. Po zważeniu suszu i użyciu testera podejrzenia funkcjonariuszy potwierdziły się – okazało się bowiem, że oskarżony posiadał 200,68 grama (200,67 grama po odjęciu próbki do testera) marihuany. W mieszkaniu przy ul. (...) w B., wynajmowanym przez oskarżonego, Policjanci znaleźli wagę elektroniczną i przezroczystą miarkę plastikową, służące do porcjowania narkotyków, oraz 45 sztuk pustych woreczków strunowych i 11 woreczków strunowych wypełnionych białym proszkiem, którym po badaniu okazała się sól amfetaminy w ilości 26,18 grama. W czynności przeszukania asystował właściciel mieszkania, R. J.. Oskarżony nie zajmował się sprzedażą ujawnionych narkotyków.

Dowód: wyjaśnienia oskarżonego R. W. częściowo k. 51-52, 246-247

- zeznania świadka R. J. k.40-41, 45-46
- zeznania świadka B. B. (2) k. 43
- zeznania świadka T. S. k. 83
- zeznania świadka M. O. k. 142
- zeznania świadka P. G. k. 143
- zeznania świadka G. H. k. 145
- protokół przeszukania osoby k. 2-4
- protokół użycia wagi k. 5, 28
- protokół użycia testera narkotykowego k. 6, 29
- protokół przeszukania mieszkania k. 20-22, 35-36
- umowa najmu lokalu mieszkalnego k. 23-25
- opinia biegłego z zakresu informatyki k. 85-96
- opinia biegłego z zakresu badań fizykochemicznych k. 131-133
- pismo (...) sp. z o.o. k. 134-155
- koperta z płytą CD k. 136. 137
- pismo (...) sp. z o.o. k. 138-139.

Oskarżony ma 32 lata. Wyuczył się zawodu lakiernika. Utrzymuje dwuletnią córkę. Poprzednio prowadził działalność gospodarczą, obecnie trudni się wykonywaniem pracy dorywczej, która przynosi mu dochód nieprzekraczający 2000

zł miesięcznie. Oskarżony nie zgromadził żadnego majątku. W toku postępowania nie ujawniły się wątpliwości co do jego poczytalności.

Oskarżony był już karany. Wyrokiem z dnia 5 lipca 2012 roku, wydanym w sprawie o sygn. akt III K 476/12, Sąd Rejonowy w Wałbrzychu skazał oskarżonego na karę 10 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 3 lat próby za występki z art. 178a § 1 k.k.

Oskarżony nie kwestionował posiadania znalezionej w plecaku środka odurzającego ani znalezionej w mieszkaniu amfetaminy, ale zaprzeczał, by miał kupić marihuanę, utrzymując – wbrew logice - że marihuanę znalazł razem z plecakiem, który zabrał i z którym na krótko przed zatrzymaniem pojechał do sklepu. Ostatecznie oskarżony wyjaśnił, że amfetamina stanowiła jego własność i dodał, że zażywa tę substancję od czasu do czasu, a zaopatruje się w nią u nieznanym mu osobom na dworcu we W.. Oskarżony przyznał, że waga elektroniczna stanowiła jego własność, podobnie jak inne przedmioty zatrzymane w wyniku przeszukania. Na rozprawie oskarżony wyraził gotowość poddania się karze pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania, ale ze względu na to, że takie stanowisko nie spotkało się z przychylnym przyjęciem Prokuratora nie wniósł o skazanie w trybie art. 387 k.p.k.

Dowód: - wyjaśnienia oskarżonego R. W. k. 15-17, 51-52, 157-159, 246-247

- informacja o karalności k. 76.

Sąd zważył nadto, co następuje:

W świetle wyników swobodnej oceny dowodów Sąd nie miał wątpliwości co do sprawstwa oskarżonego. Oskarżony nie krył faktu posiadania wbrew ustawie amfetaminy i marihuany ani faktu zażywania rzeczonojgo środka psychotropowego. Zatrzymanie i przeszukanie osoby, a później mieszkania wynajmowanego przez oskarżonego, znacznie ograniczyło szanse powodzenia starań o uniknięcie odpowiedzialności; niezależnie od tego sprawca miał otwartą drogę do kwestionowania zarzutu, uznał jednak za właściwe, by wyrazić żal i złożyć wyjaśnienia przybliżające perspektywę jego skazania. Wyjaśnienia oskarżonego, poza tą częścią, która dotyczyła zupełnie niewiarygodnych okoliczności, w jakich miał wejść w posiadanie przeszło 200 gramów marihuany (tym bardziej nieracjonalne, że oskarżony przyznał, że regularnie zaopatruje się w amfetaminę), zasługiwały na wiarę, jako że znalazły potwierdzenia w wynikach przeszukania, ważenia i rezultatach użycia testera narkotykowego, należycie oddanych w protokołach odzwierciedlających przeprowadzenie tych czynności. Sąd nie miał zastrzeżeń do dowodu w postaci protokołu użycia wagi i protokołu użycia testera narkotykowego oraz opinii biegłego z zakresu badań fizykochemicznych. Wzmiankowane dowody dokumentowały prawidłowe wykonanie czynności służących badaniu substancji znalezionej przy podejrzanym i prezentowały analizę ich składu chemicznego.

Czyn popełniony przez oskarżonego był bezprawny. Zachowanie oskarżonego wyczerpało znamiona występkę z art. 62 ust. 2 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii. Oczywistą sprawą było to, że oskarżony, mimo że do tej pory nie był karany za przestępstwa podobne, miał rozeznanie wystarczające, by bez uciekania się do szczególnej wiedzy orientować się, że posiadanie amfetaminy czy marihuany (niezależnie od tego w jaki sposób uzyskał ten środek odurzający) jest czynem zabronionym penalizowanym przez ustawę o przeciwdziałaniu narkomanii. Rzeczona substancja psychotropowa i środek odurzający ujawnione w wyniku przeszukania oskarżonego i przeszukania jego mieszkania są wymienione w załączniku do powołanej ustawy i zawierają składniki oddziałujące na ośrodkowy układ nerwowy, a zatem zakaz ich posiadania, jasno w ustawie zapisany, nie mógł być przedmiotem żadnych wątpliwości. Ilość narkotyku uzasadniała przyjęcie, że czyn podejrzanego stanowił kwalifikowaną postać występkę, ujętą w ust. 2 art. 62 powołanej ustawy. Już sama ilość marihuany, tj. przeszło 200 gramów, wystarczała do przyjęcia, że oskarżony posiadał narkotyki, którymi 400 osób (przy przyjęciu, że na jedną porcję należałoby przeznaczyć zaledwie 0,5 grama tego środka) mogło doprowadzić się do stanu odurzenia. Mimo że taka ilość marihuany i amfetaminy, jaką znaleziono w wyniku przeszukania, a także ujawnienie woreczków strunowych, wagi i miarki, służących z całą pewnością do ich porcjowania, mogła świadczyć o tym, że oskarżony wszedł w posiadanie narkotyków nie tylko w tym celu, by zaspokajać swoje potrzeby, ale w toku postępowania nie zdołano ustalić, by oskarżony trudnił się wprowadzaniem narkotyków do obrotu i czerpał z tego tytułu jakiegokolwiek korzyści. Ani właściciel lokalu (R. J.)

ani znajomi oskarżonego (B. B. (2), T. S., M. O., P. G., P. Ż., G. H.), których dane ustalono w postępowaniu przygotowawczym na podstawie analizy połączeń z aparatem telefonicznym zatrzymanym po przeszukaniu, zeznali, że nic im nie wiadomo, by oskarżony zajmował się sprzedażą narkotyków. Tylko B. B. (2) wspomniał o tym, że oskarżony zażywał amfetaminę i mówił, że domyśla się, że kupuje dla siebie narkotyki. Świadek przyznał również, że raz oskarżony poczęstował go amfetaminą, ale dodał, że oskarżony nigdy mu nie sprzedawał narkotyków. Najwyraźniej z tej przyczyny Prokurator w dniu 4 grudnia 2014 roku, po kolejnym przesłuchaniu oskarżonego i podtrzymaniu przez niego pierwotnej wersji, uchylił tymczasowe aresztowanie stosowane od 4 miesięcy ze względu na obawę mactwa i wpływania na treść zeznań i poprzestał na wolnościowym środku zapobiegawczym.

Czyn oskarżonego był zawiniony. Sąd miał na uwadze, że oskarżony, osoba dorosła o w pełni ukształtowanej umysłowości, działał z pełną poczytalnością i niezakłóconą świadomością bezprawności swojego zachowania i ryzyka poniesienia dolegliwej odpowiedzialności karnej. W tych okolicznościach obawa przed karą nie odwiodła go od popełnienia przestępstwa, a żadna okoliczność, w szczególności uzależnienie od środków psychoaktywnych, nie usprawiedliwiała pozostawania w posiadaniu tak znacznych ilości marihuany i amfetaminy.

Wymierzając oskarżonemu karę 2 lat pozbawienia wolności Sąd miał na względzie stopień winy, granice ustawowego zagrożenia przewidziane w art. 62 ust. 2 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii, niezaprzecalnie znaczną ilość narkotyków i przekonanie, usprawiedliwione wynikami postępowania dowodowego, o braku podstaw do przyjęcia, by oskarżony miał zgromadzić taką ilość narkotyków, by wprowadzać je do obrotu czy nieodpłatnie udzielać innym osobom. Sąd miał nadto na uwadze, że oskarżony był już karany, ale za przestępstwo przeciwko bezpieczeństwu w komunikacji. Społeczna szkodliwość występku przypisanego oskarżonego, znajdowała wyraz w rozmiarach kary przewidzianej w art. 62 ust. 2 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii a w realiach przedmiotowej sprawy wyrażała się w możliwości wywołania stanu odurzenia odpowiadającego zażyciu ponad 400 porcji narkotyku. W tym świetle zagrożenie dla porządku publicznego, a ściślej zdrowia członków zbiorowości, leżącego u podstawy tego porządku, jawiło się jako znaczące i realne. W tych okolicznościach, nawet przy szczerej woli poprawy i braku dowodów wskazujących na dalsze folgowanie skłonności do zażywania narkotyków, Sąd nie mógł poprzestać na karze odpowiadającej dolnej granicy ustawowego zagrożenia. Mając na względzie wielość wymienionych wyżej okoliczności przemawiających na korzyść oskarżonego Sąd przyjął, że kara 2 lat pozbawienia wolności będzie wystarczająca, by odwieść go od powrotu do przestępstwa i rezygnacji z dalszych eksperymentów ze środkami ujętymi w ustawie o przeciwdziałaniu narkomanii, ale też bez wątpienia trafi do przekonania nieokreślonego kręgu adresatów norm regulujących posiadanie i obrót środkami odurzającymi i substancjami psychotropowymi, kształtując w ten sposób wyobrażenie owego niezidentyfikowanego grona o obowiązywaniu prawa i nieuchronnej odpowiedzialności za jego naruszenie.

Oskarżony przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu i wagi takiego oświadczenia nie dyskredytowała niedorzeczna wzmianka o znalezieniu worków z marihuaną. Oskarżony nie był karany za przestępstwa podobne, poza tym poprzedni czyn zabroniony popełnił przed trzema laty, a zatem postęp demoralizacji nie był na tyle gwałtowny, by konieczne było osadzenie oskarżonego w zakładzie karnym. Do tego po zwolnieniu z aresztu oskarżony nie naruszył prawa i nie manifestował negatywnych przejawów uzależnienia od narkotyków. Oskarżony ma obowiązek łożenia na utrzymanie dziecka i zdaje sobie zapewne sprawę, że powrót do przestępstwa, wiążący się z nieuchronnym pozbawieniem wolności, narazi jego bliską na bardzo ciężkie skutki życiowe. Ryzyko zarządzenia kary w razie uchybienia powinnościom ciążyących na nim szczególnie w okresie próby i świadomość jeszcze bardziej dokuczliwych konsekwencji, których będzie na nowo doświadczał w razie powrotu do przestępstwa, wystarczą, by oddziaływanie karnoprawne przeprowadzane w warunkach wolnościowych zakończyło się pełnym powodzeniem. Z drugiej strony, ze względu na rozmiar zagrożenie porządku publicznego mierzony samą ilością ujawnionych narkotyków, czas niezbędny do weryfikacji pozytywnej prognozy kryminologicznej musiał być tak długi, jak to tylko możliwe. Z tych przyczyn Sąd na podstawie art. 69 § 1 k.k. i art. 70 § 1 pkt 1 k.k. zawiesił warunkowo wykonanie przedmiotowej kary na okres 5 lat próby. Skoro oskarżony nie manifestował postępu procesu demoralizacji związanego z zażywaniem narkotyków, nie naruszył prawa po ujawnieniu przedmiotowego występku, i nie było dowodów na to, by zajmował się wprowadzaniem narkotyków do obrotu, przekonanie o pozytywnych efektach oddziaływania karnoprawnego

w warunkach wolnościowych było w pełni uprawnione i przemawiało za zastosowaniem wzmiankowanego środka probacyjnego, wystarczającego dla osiągnięcia wobec oskarżonego celów kary.

Mając na uwadze powinność ujętą w art. 63 § 1 k.k. Sąd zaliczył na poczet rzeszonej kary okres pozbawienia wolności oskarżonego związanego z zastosowaniem tymczasowego aresztowania.

W myśl art. 70 ust. 2 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii Sąd orzekł przepadek substancji psychotropowej i środka odurzającego należących do oskarżonego, decydując o ich zniszczeniu. Do tego zgodnie z art. 70 ust. 4 przywołanej ustawy nałożył na niego nawiązkę w kwocie 670 zł, wskazując (...) w P.jako podmiot uprawniony, podejmujący działania na rzecz zwalczania i zapobiegania narkomanii.

Waga, miarka i woreczki strunowe, jako przedmioty służące do popełnienia przestępstwa, były przedmiotem przepadku, orzeczonego zgodnie z art. 44 § 2 k.k.

Oskarżony utrzymuje się ze świadczenia pracy dorywczej. Mimo że taka forma zatrudnienia nie zapewnia pełnej stabilizacji materialnej, niemniej ze względu na wysokość zarobków i pełną zdolność do pracy, Sąd przyjął, że nie ma przeszkód, by obciążyć oskarżonego obowiązkiem poniesienia wydatków w kwocie 2096,34 zł, na którą złożyła się zryczałtowana należność za doręczenia oraz koszty przechowywania i badania narkotyków należących do oskarżonego. Sąd nie tracił z pola widzenia, że oskarżony ma obowiązek zaspokajać potrzeby życiowe swego dziecka, dlatego nie chcąc, by obciążenie go opłatą jeszcze bardziej ograniczyło jego zdolność wywiązania się z tej powinności, nie wymierzył mu tej należności.